

בעזרה שי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת מנחות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל : 571-2016 (02)

פ"י שתי מדות

גמ' פז: - צ:

מדות יבש במקדש -

ר"מ - עשרון כשהוא גדוש, עשרון מחוק לחביתין, חצי עשרון מחוק לחביתין [גזה"כ עשרון

עשרון, רש"י - גמרא]

חכמים - רק עשרון א' מחוק [ועשרון אחד לכבש] וחצי מחוק

חילוק חלות חביתין (לרש"י - כשהוא עיסה) ביד

קידוש קומץ (לרש"י - לבונה בלי חביתין) בשלחן מקדש עד גובה ט"ו טפח ליפסל (לרש"י - בטבר"י, בלינה, ביוצא) ולא ליקרב

ז' מדות לח [גמירין] - 1) הין (שמן המשחה), 2) $\frac{1}{2}$, 3) $\frac{1}{3}$, 4) $\frac{1}{4}$ (שמן ויין),
5) לוג (מנחה), 6) $\frac{1}{2}$ (מי סוטה, תודה $\frac{1}{4}$ לרבוכה $\frac{1}{4}$ לחלות), מנורה),
7) $\frac{1}{4}$ (מי מצורע, לר"י מי סוטה, שמן לנזיר, לכל חלת חביתין)
ר"א ב"ר צדוק - שנתות בהין, ר"ש - לא היה הין אלא לוג ומחצה (חביתין)
מח' ר"י ור"מ - ר' יוחנן - אי בירוצי מדות נתקדשו או לא,
אביי - אם מותר להותיר על מלא או לא

נר שכבתה (רש"י שלנו - בלילה) מדשן הפתילה והשמן [רש"י שלנו - ה"ל כדשן (כמו הפתילה), רש"י כת"י - דנתמלא דשן מהפתילה] ונותן חצי לוג ומדליקה

מח' תנאים אם מנורה של פרקים (נרות דקות ויכול לכופפן, ל"ב דרש"י שלנו - כסוי מלמעלה (טס) שאפשר לסלקו), או שיכול לפרק כל הנרות דאינן מן הככר (ר' נחמי' ור' יהושע ב"ק)

חכמים - לוג לכל עשרון של מנחה, ר' נחמי' וראב"י - לוג א' עד ס' עשרון

מותר לערב יין נסכים של ב' קרבנות אחר שהוקטרה המנחה, אבל לא לפני [אטו עירוב המנחות [והקטירן - כ"א בפנ"ע לכתחלה]]

אא"כ נתערבו סלת ושמן מנחות שבלילתן שוה או נתערבו אין בלילתן שוה לאחר שנבללו בנפרד

כבש הבא עם העומר - ב' עשרונות ומ"מ רק לוג א' שמן ויין

ר' יוחנן - אשם מצורע ששחטו שלא לשמו (רש"י כת"י - כגון לשם אשם אחר) או לא נתן לבהונות עדיין טעון נסכים

אביי - וכן כבש העומר טעון ב' עשרונות, ותמיד טעון גזירין בשלא לשמו, ורבא חולק [חזו לעולת נדבה]

בירוצי לח קודש, יבש - ת"ק - בירוציהן חול [לא נמשחה מבחוץ (בשפתה)], ר"ע - כולו חול, ר' יוסי - לח ויבש נמשחו מבפנים ולא מבחוץ אלא שבלח נעקר הבירוצין מתוכו [כלי שרת מקדשין שלא מדעת, שמא יאמרו מוציאין מכלי שרת לחול]

מותר נסכים לקיץ המזבח - ר' חייא בר יוסף - בירוצי מדות (כשאין זבח אחר) ר' יוחנן - הקדש קיבל יותר ממה שקיבל עליו המוכר בשעת פסיקא דיד הקדש על העליונה

רש"י פט. - צ.

הדלקה כשרה מערב עד בוקר - רש"י שלנו - אחר תמיד בין הערבים, רש"י כת"י - אחר שקיעה

רש"י כת"י - מח' בגמ' אם מותר לתת בנר יותר מחצי לוג או לא

מעות קונות בהקדש לפסיקא לסולת למנחות לכל השנה

גמ' צ: - צד.

טעונין נסכים - עולות בהמה ושלמים ותודה, וחטאתו ואשמו של מצורע

נסכי עגל כשור, רחלה (כבשה בת ב' שנים) ככבש

פלגס (כבש תוך חודש י"ג) לר' יוחנן דבריה היא - כאיל,

לבר פדא דספקהוא - מַתְּנָה אם איל או כבש (לרש"י - השאר לנדבה)

גמ' חולין - ואם יש גם צד דבריה הוא - אז מתנה דכולה לנדבה

סמיכה בקרבן ציבור - פר העלם דבר, לר"י - שעיר המשתלח [כהנים מתכפרים בו (ולא בוידוי הפר) על שאר עבירות והויין בעלים], לר"ש - שעירי ע"ז

סמיכה בכל קרבן יחיד חוץ: (1) מבכור, (2) מעשר, (3) פסח, (4) רש"י שלנו - לר"ש שעיר נחשון, (5) לר"י יורש, (6) קרבן חבירו, (7) גוי, (8) חש"ו, (9) סומא, (10) שליח, (11) עבד, (12) נשים

סמיכה בקרבן שותפין ע"י כולן, ולתי' א' בגמ' ר"י חולק (רש"י - א' לכולם, רש"י מס' תמורה - אין סמיכה), ותנופה ע"י א' מהן

סמיכה שירי מצוה, על הראש בב' ידיים, בעזרה [תיכף שחיטה [וסמך ושחט]]
סמיכה על הצדדין, במטלית (רש"י כת"י - כך ידו) פסולה

כה"ג שהקטיר סומך על האברים [מדרבנן - משום יקרא דכה"ג]